Regeringsrätten

Rättsfall

Brandskadeersättning för jordbruksinventarier m. m.

Besvär av lantbrukaren O. angående inkomsttaxering år 1959. – O. uppbar under 1958 brandskadeersättning med 132.098 kr., varav bl. a. 34.050 kr. för levande inventarier och 12.855 kr. för döda inventarier. O. upptog vid beräkning enligt kontantmetoden ersättningen för de döda inventarierna, 12.855 kr., som skattepliktig intäkt samt yrkade avdrag för kostnad för återanskaffning av döda inventarier med 29.089 kr. – Ersättningen för de levande inventarierna upptog han icke till beskattning och yrkade icke avdrag för inköp av ny besättning. – TN beskattade icke ersättningen för de döda inventarierna, 12.855 kr., samt medgav icke avdrag för återanskaffning, 29.089 kr. – Hos PN uppgav O. bl. a.: Jordbruksdriften hade ej kunnat fortsättas med enbart de inventarier, som räddats undan branden. Såsom ersättning för de brunna döda inventarierna hade O. bl. a. inköpt en skördetröska med diverse tillbehör i stället för ett stationärt tröskverk. Vidare hade en traktor, som räddats undan branden, utbytts mot en större och kraftigare, vilket var nödvändigt för driften av skördetröskan.

– PN fann ersättningen för de döda inventarierna kunna motsvara gottgörelse för egendom, som sålts i samband med ersättningsanskaffning, och upptog ersättningen, 12.855 kr., till beskattning. Vidare fann PN, då de nya inventarierna var av bättre slag än de av O. tidigare innehavda, att endast 23.000 kr. kunde medges i avdrag.

– På besvär av TI yttrade KR: De levande och döda inventarier, som förstörts vid branden och för vilka brandskadeersättning utgått, får med avseende å vad i målet förekommit anses ha utgjort väsentligaste delen av inventariebeståndet i det av O. bedrivna jordbruket. Vid sådant förhållande utgör nämnda ersättning icke skattepliktig intäkt, men är O. ej heller berättigad till avdrag för kostnader för inköp av nya inventarier till ersättande av de sålunda förlorade.

– RR yttrade: Lika med KR finner RR att brandskadeersättningen icke utgör skattepliktig intäkt för O. och att O. ej är berättigad till avdrag för kostnader för inköp av nya inventarier i stället för de förlorade inventarierna. Emellertid framgår av utredningen att O. tillsammans med en broder ägt en traktor, som icke skadats vid branden och som bytts ut mot en ny och kraftigare traktor. O. får anses berättigad till avdrag för sin andel av byteskostnaden med skäliga 3.000 kr. (RR:s utslag den 22/7 1968.)

Kreatursförsäljning i samband med brand

Besvär av TI angående hemmansägaren H:s inkomsttaxering år 1960. — Under 1959 brann H:s ladugård och loge ner. Då H. efter branden inte kunde uppstalla normalt antal djur förrän ny

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

ladugård uppförts, hade H. sålt fler djur än normalt. Sålunda sålde H. djur till slakt för 7.265 kr och livdjur för 11.400 kr. Vidare sålde H. en häst för 1.700 kr. En minskning av djurbesättningen hade tidigare skett år 1956.

RR yttrade: Oaktat handlingarna ger vid handen, att ladugårdsbranden får anses vara den omedelbara anledningen till en betydande del av de under året gjorda försäljningarna, kan dessa försäljningar, i betraktande av tidigare inträffad nedgång i kreatursbesättningens storlek samt det förhållandet att besättningen redan under de närmast följande åren ånyo uppbringats till det före branden vanliga antalet djur ävensom omständigheterna i övrigt, icke anses vara att hänföra till realisation annat än beträffande försäljningen av en häst för 1.700 kr. (RR:s utslag den 18/7 1968; två ledamöter ville i likhet med KR bedöma försäljningen av de flesta livdjuren såsom skattefri realisation.)

Kreatursförsäljning vid övergång till annan verksamhet

Besvär av hemmansägaren H. angående inkomsttaxering år 1961. — H. som hade sålt djur för 6.556 kr beskattades av TN för 4.956 kr medan 1.600 kr för en häst ansågs utgöra skattefri realisation. Hos PN uppgav H. att han genom muntligt avtal arrenderat ut 1/3 av åkerarealen och att han på grund av den dåliga lönsamheten på jordbruket tagit anställning som snickare. — PN och KR hänförde hela försäljningen, inklusive hästen, till löpande försäljning.

RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår att H. under beskattningsåret, i samband med att han tagit anställning som snickare och utarrenderat omkring en tredjedel av fastighetens åkerareal, väsentligen nedbringat kreatursbesättningen i jordbruket. Enär anledning icke föreligger för antagande att denna omläggning skulle vara allenast tillfällig, bör försäljningen av nötkreatur i den omfattning, som H. yrkat i självdeklarationen, anses utgöra skattefri realisation. Fog har däremot icke visats för yrkandet att jämväl köpeskillingen för hästen skulle vara skattefri. (RR:s utslag den 18/7 1968.)

Ersättning vid skifte av jordbruksinventarier

Besvär av hemmansägaren C. angående inkomsttaxering år 1961. — C. hade tidigare tillsammans med en broder arrenderat två jordbruksfastigheter. Sedan bröderna köpt var sin av dessa fastigheter, fördelade de mellan sig vissa av dem gemensamt ägda jordbruksinventarier, bl.a. två traktorer, som på grund av olika ålder och förslitningsgrad icke hade samma värde. C., som tillskiftades den sämre traktorn, erhöll 4.530 kr av brodern för det mervärde, de av denne övertagna inventarierna ansetts betinga. — PN beskattade ersättningen. — Hos KR yrkade C. undanröjande av beskattningen. — KR fann C. icke ha förebragt omständigheter som kunde föranleda ändring i taxeringarna.

RR yttrade: C. och hans broder, vilka drivit jordbruk som gemensamt företag och gemensamt ägt för jordbruksdriften avsedda inventarier, har skiftat dessa, varvid C:s broder erhållit egendom till större värde än C. och kontant ersatt denne mellanskillnaden. Enär skiftet skett i samband med avvecklingen av den gemensamma jordbruksdriften, kan

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

den av C. erhållna kontantersättningen, 4.530 kr, icke hänföras till intäkt av löpande försäljning av jordbruksinventarier. Den utgör därför icke skattepliktig intäkt. (RR:s utslag den 22/7 1968.)

Realisation eller löpande försäljning av döda inventarier i jordbruket

Besvär av lantbrukaren O. angående inkomsttaxering år 1961. – Efter inträffad brand, därvid väsentliga delen av inventariebeståndet på O:s jordbruksfastighet förstördes, inköpte O. år 1958 i stället för de förlorade inventarierna bl. a. en skördetröska och en halmpress för 15.000 kr. Avdrag för inköpskostnaden medgavs icke. Sedermera sålde O. till sina två bröder 2/3 av dessa inventarier för sammanlagt 9.666 kr., varav 8.666 kr. erlades under 1960. – TN upptog 6.444 kr. härav till beskattning. – Hos PN yrkade O. att ersättningen inte skulle beskattas, medan TI yrkade att hela ersättningen 8.666 kr. skulle beskattas, då den väsentligaste delen av O:s inventariebestånd icke avyttrats och då O. icke gjort sannolikt att försäljningen inneburit en sådan bestående minskning av inventariebeståndet att realisation kunde anses föreligga. – PN biföll TI:s talan, då O. ej förebragt sådana skäl att inkomst genom försäljning av 2/3 av skördetröska och halmpress kunde räknas såsom realisation. – Hos KR uppgav O. bl. a. att den av honom ägda tredjedelen av skördetröskan mer än väl motsvarade hans behov av skördetröska för jordbruket. – KR: Ej ändring.

– Hos RR anförde O.: Den skördetröska, vari han förut ägt en tredjedel, hade sedermera ersatts med en annan skördetröska, i vilken han endast ägde en fjärdedel. Något behov av skördetröska helt för egen del fanns absolut icke.

– RR yttrade: Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet kan försäljningen icke anses som löpande försäljning. Det belopp, 8.666 kr., som O. uppburit under beskattningsåret, utgör därför icke skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet. På grund härav och då skattepliktig realisationsvinst ej heller uppkommit vid försäljningen, nedsättes taxeringarna etc. (RR:s utslag den 22/7 1968.)

Inköp av slaghack — ersättningsanskaffning?

A. Besvär av TI angående hemmansägaren A:s inkomsttaxering år 1962. — Vid beräkning av jordbruksinkomst yrkade A. avdrag för inköp av slaghack med 3.575 kr under uppgift att slaghacken ersatt slåttermaskin för traktor, hästräfsa och släpräfsa. TN vägrade avdraget.

Hos PN anförde A. bl. a. att ett utbyte av de tre utrangerade maskinerna torde ha kostat ca 2.000 kr, att slaghacken därjämte ersatte en hösprätt (hövändare), att de gamla maskinerna fortfarande stod kvar på gården samt att de så småningom skulle försäljas som skrot. — PN avslog yrkandet: A. har icke försålt de redskap, som uppgivits ersätta slaghacken. Då vidare slaghackens användningsområde är betydligt större än slåttermaskinens, hänföres inköpet till nyuppsättning. Slaghacken kan heller icke anses ersätta släpräfsa, hästräfsa och hösprätt.

Hos KR anförde A. bl. a.: De ersatta maskinerna är utrangerade men ej sålda beroende på att gamla lantbruksmaskiner är synnerligen svårplacerade. Praxis bland maskinhandlare är, att den nya maskinen säljes kontant utan byte med sådan rabatt, att ett byte med de gamla maski-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

nerna inte blir billigare. Maskinhandlarna är nämligen så överlupna av gamla maskiner att de helt enkelt inte kan räkna något värde på gamla inbytesmaskiner. — KR fann utgiften för inköp av slaghack till ett belopp av 2.000 kr ha utgjort avdragsgill kostnad för ersättningsanskaffning.

Häröver anförde TI besvär hos RR. — A. genmälde bl. a. att han tidigare på gården, som omfattade en vallareal av ca 25 tunnland, skördat hö på halva arealen och ensilagefoder på andra halvan, men att han numera skördade ensilagefoder på 24 tunnland och hö på endast ett tunnland.

RR yttrade: Omständigheterna i målet ger vid handen att slåttermaskinen, vilken sedermera sålts som skrot, räfsorna och hövändaren praktiskt taget icke kommit till användning i jordbruksdriften efter anskaffandet av slaghacken. Med hänsyn härtill får slaghacken anses ha anskaffats som ersättning för utrangerade inventarier. Anskaffningskostnaden är därför såsom KR funnit avdragsgill till ett belopp av 2.000 kr. (RR:s utslag den 23/7 1968; en ledamot ville bifalla TI:s talan.)

B. Besvär av TI angående hemmansägaren L:s inkomsttaxering år 1962. — L., yrkade vid beräkning av jordbruksinkomsten avdrag med 1.500 kr, avseende halva inköpspriset för en slaghack. — TN vägrade avdrag. — Hos PN anförde L.: Slaghacken var ett för jordbruket helt nytt redskap och kunde därför icke jämföras med en bestämd äldre maskin. Slaghacken ersatte vid ensilageskörden slåttermaskin, räfsa och högrep. Då dessa äldre redskap även användes för andra ändamål kunde de dock ej avyttras, men användningstiden och slitaget blev betydligt mindre. — PN yttrade: Med hänsyn till att den inköpta slaghacken delvis får anses ha ersatt slåttermaskin, räfsa och frontlastare finner PN L. berättigad till avdrag med åtminstone halva anskaffningskostnaden eller med 1.500 kr. — KR: ej ändring.

RR yttrade: I målet är upplyst, att sedan slaghacken anskaffats tidigare använda slåttermaskin, räfsa och högrep icke erfordras vid skörd av foder för ensilering. L. har emellertid behållit sistnämnda tre redskap samt även i fortsättningen använt dem för skörd av annat slag. Kostnaden för inköp av slaghacken kan med hänsyn härtill icke till någon del betraktas som avdragsgill kostnad för ersättningsanskaffning. (RR:s utslag den 23/7 1968; en ledamot av RR anförde: Med hänsyn till den mångsidiga användbarhet och den effektivitet, som i förhållande till någorlunda jämförliga skörderedskap utmärker en slaghack, måste förvärvet av en sådan i och för sig anses innebära nyuppsättning. Ehuru en slaghack i några avseenden kan anses fullgöra samma funktion som vissa äldre redskap, är mot TI:s bestridande ej i målet styrkt, att slaghacken ifråga ens till någon del ersatt andra redskap under sådana förhållanden att avdrag för ersättningsanskaffning må medgivas. På grund av det sagda instämmer jag i det slut, vartill flertalet kommit.)

C. Besvär av TI angående godsägaren R:s inkomsttaxering år 1961. — R. yrkade avdrag från jordbruksintäkterna med 5.000 kr för inköp av en slaghack av märket Taarup. — TN vägrade avdrag. — Hos PN uppgav R. att slaghacken ersatte en pick up-press och en slåttermaskin och att de båda ersatta maskinerna, som

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

fanns kvar på gården, använts till 60 procent för det ändamål som numera utfördes av slaghacken. — PN lämnade R:s talan utan bifall. — KR hänförde 2.500 kr av kostnaden för inköpet av slaghacken till avdragsgill kostnad för ersättningsanskaffning.

Hos RR yrkade TI att det medgivna avdraget skulle vägras. — RR biföll TI:s talan på följande skäl: I målet är upplyst, att sedan slaghacken anskaffats tidigare använda slåttermaskin och pick up-press icke erfordras vid skörd av foder för ensilering. R. har emellertid behållit sistnämnda båda maskiner och även i fortsättningen använt dem för skörd av annat slag. Kostnaden för inköp av slaghacken kan med hänsyn härtill icke till någon del betraktas som avdragsgill kostnad för ersättningsanskaffning. (RR:s utslag den 23/7 1968; en ledamot anförde samma särskilda mening som under B ovan.)

Byte av hästdragen gödselspridare mot traktordragen spridare

Besvär av hemmansägaren N. angående inkomsttaxering år 1960. – N. hade förvärvat hälften av en traktordragen gödselspridare och som dellikvid lämnat en hästdragen spridare samt erlagt 1.500 kr. som mellangift. Den nya spridaren kostade 3.800 kr. Den utbytta skulle i nytt skick kostat 1.800 kr. Den nya spridaren ersatte även en nedskrotad spridare. TN, PN och KR ansåg N. berättigad till avdrag med 900 kr. – RR fann N. med hänsyn till omständigheterna berättigad till avdrag för kostnad för förvärvet av andelen i gödselspridaren med yrkat belopp, 1.500 kr. (RR:s utslag den 29/5 1968.)

Kostnad för byte av bil i jordbruk m. m.

A. Besvär av lantbrukaren J. angående inkomsttaxering år 1960. – J. hade den 10/1 1959 köpt en personbil av märket Vauxhall Viktor och i utbyte lämnat en Citroën 11 sport som han sedan 1950 haft i jordbruket (taxeringsvärde 83.000 kr; areal: 3 hektar åker, 25 hektar skog). Av mellangiften 7.750 kr yrkade J. avdrag med 2.500 kr. och för övriga bilkostnader med 544 kr. (ca 40 % av totala kostnaderna 1.362 kr).

– RR förklarade J. berättigad till avdrag för bilbytet med 2.500 kr., trots TI:s invändning att J. från och med den 14/3 1959 utarrenderat fastigheten och att personbil därför icke kunde hänföras till jordbruksmaskiner som var nödvändiga för jordbruksdriften. J. hade genmält att bytet varit nödvändigt, då styrinrättningen gått sönder och att ingen tanke på utarrendering förelegat vid bytestillfället. Däremot ansågs J. inte berättigad till högre avdrag för driftkostnader än medgivna 100 kr. (RR:s utslag den 29/5 1968.)

B. Besvär av lantbrukaren O angående inkomsttaxering år 1958. – O. hade en jordbruksfastighet om 26 hektar skog, 6 hektar åker och 2,7 hektar betesmark med taxeringsvärde av 60.300 kr. O. yrkade avdrag för byte av personbil med 2.360 kr. eller ca 45 % av hela mellangiften 5.300 kr. samt för övriga bilkostnader med 495 kr. eller ca 49 % av totalkostnaderna. – RR förklarade O. berättigad till avdrag för kostnad vid bilbyte med 1.100 kr., trots TI:s invändning att avdrag icke borde medges, då O. börjat jordbruksdriften först den 26/11 året före beskattningsåret och att den gamla bilen varit så försliten att nyuppsättning fick anses föreligga. O.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

hade uppgett att han skött jordbruket många år innan han förvärvat fastigheten från föräldrarna och att bilen använts från 1953 till 1957 då det vid besiktning framställs så många anmärkningar att han måste byta bilen. (RR:s utslag den 29/5 1968.)

S. k. arronderingsförsäljning?

Besvär av lantbrukaren B. angående inkomsttaxering år 1962. — B., som ägde jordbruksfastigheten E., köpte under år 1960 jordbruksfastigheten K. för 57.500 kr. I samband med förvärvet föreskrev lantbruksnämnden, att K. skulle sammanläggas med E. samt att en ny bostad skulle uppföras vid E. Under 1961 sålde B. bostadshusen jämte tomt på K. för 25.000 kr. — I sin deklaration upptog B. ej någon vinst genom försäljningen till beskattning, enär försäljningen enligt B. utgjorde ett led i åtgärder för jordbrukets yttre rationalisering. TN och PN beskattade 11.500 kr som beräknad realisationsvinst vid försäljningen. KR lämnade B:s besvär häröver utan bifall, enär utredningen icke kunde anses ge vid handen, att avyttringen av byggnaderna med tillhörande tomt utgjorde sådant led i åtgärder för jordbrukets yttre rationalisering som enligt 35 § 4 mom. andra stycket KL medför skattefrihet för vinst vid försäljning av fastighet samt vad i målet förekommit icke grundade anledning antaga, att realisationsvinsten blivit för högt beräknad. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/7 1968.)

Anm.: Enligt nu gällande regler medför arronderingsförsäljning som sker inom de första två årens innehav att vinsten beskattas till 75 % i stället för normalt 100 %.

Lön och kost till kvinnlig personal i jordbruk

Besvär av TI angående hemmansägaren N:s inkomsttaxering år 1963. – N. hade en jordbruksfastighet om 85 hektar, därav 50 hektar skog, med taxeringsvärde av 107.500 kr. Jordbruket omfattade även kreatursskötsel. N:s hustru var distriktssköterska. Makarna hade inga hemmavarande barn under 16 år. N. yrkade avdrag från jordbruksintäkterna med 4.952 kr för lön och kost till en kvinnlig anställd. – TN medgav avdrag för halva kostnaden, 2.476 kr. – Hos PN åberopade N. intyg från grannarna att den anställda utfört jordbruksarbete i samma omfattning som en fast anställd jordbruksarbetare. TO anförde att den anställda inte enbart arbetat i jordbruket. Med hänsyn till fru N:s förvärvsarbete hade den anställda också deltagit i hushållsarbetet. – PN: ej ändring. – KR medgav avdrag för hela beloppet 4.952 kr.

– RR yttrade: Vad i målet förekommit ger anledning till antagande att den kvinnliga arbetstagaren, förutom det att hon utfört jordbruksarbete, i icke obetydlig omfattning anlitats för hushållsarbete för N. och hans familjs personliga räkning. N:s utgifter för lön och kost till henne är därför icke i sin helhet avdragsgilla i jordbruksdriften. RR beräknar den icke avdragsgilla kostnaden till 1/3 av nämnda utgifter, eller till 1.650 kr. (RR:s utslag den 22/7 1968.)

Ersättning från arbetsgivaren för kontor i skattskyldigs villa

Besvär av skogsfaktor N. angående inkomsttaxering år 1959. – S. deklarerade som intäkt bl. a. 1.000 kr han fått av arbetsgivaren i ersättning för hållande av

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

kontor och yrkade avdrag för kostnader för kontoret med samma belopp. Vidare redovisade han underskott på sin villafastighet enligt de i 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. KL angivna grunderna (villaschablonen). – KR ansåg att ersättningen för hållande av kontor fick anses utgöra löneförmån. Resultatet av fastigheten skulle enligt KR redovisas enligt nämnda grunder. – RR förklarade emellertid att ersättningen fick anses ha utgjort hyra för kontorslokal i N:s villafastighet och i följd härav intäkt av annan fastighet. Då hyresvärdet på N:s egen bostad fick antas ha uppgått till 3.000 kr beräknade RR – i likhet med PN – underskott på fastigheten med tillämpning av bestämmelserna i 24 § 1 mom. och 25 § 1 mom. KL till 1.231 kr. (RR:s utslag den 15/5 1968.)

Flera fastighetsandelar — förvaltningsenhet?

Besvär av TI angående P:s inkomsttaxering år 1962. – P. ägde 1/5 av fyra hyresfastigheter i en stad med särskilda taxeringsvärden på varje fastighet tillsammans över 1,6 milj. kr. Övriga delägare var hans fader och tre bröder. Enligt gåvovillkoren vid förvärvet år 1950 skulle fastigheterna förvaltas som delägarnas gemensamma egendom och hade alltsedan förvärvet förvaltats av Byggnads AB Bröderna P. – TN och PN ansåg varje fastighetsdel utgöra en särskild förvärvskälla. – KR fann P:s fastighetsdelar utgöra en förvaltningsenhet och följaktligen böra betraktas såsom en förvärvskälla. – RR fastställde dock PN:s beslut, enär vad i målet upplysts om förvaltningen av fastigheterna icke utgör tillräcklig grund för att betrakta dem såsom en förvaltningsenhet, och de fastighetsandelar, varom i målet är fråga, således får anses såsom skilda förvärvskällor. (RR:s utslag den 6/6 1968.)

Anm.: Samma utgång i t. ex. RÅ 1967 not 122, se Skattenytt 1967 sid. 321 med anmärkning. Här kan tilläggas att i fall som det förevarande fastigheterna förvaltas av bolag eller liknande, som yrkesmässigt förvaltar egna och andras fastigheter, varför de enskilda delägarnas fastighetsandelar icke utåt och ekonomiskt framträtt såsom en förvaltningsenhet.

Politisk veckotidning — rörelse?

Besvär av Fria Ords Andelsförening u. p. a. angående inkomsttaxering år 1960. — Föreningen hade enligt sina stadgar till ändamål att idka yrkesmässig förlagsrörelse, i första hand genom att utge tidningen Fria Ord, samt att driva annan därmed förenlig verksamhet. Antalet medlemmar var 12 och andelskapitalet 280 kr. För att täcka 1959 års underskott på tidningsutgivningen hade enskilda personer tillskjutit 91.307 kr, varjämte räntor influtit med 1.986 kr. Vinsten uppgick härefter till 180 kr. — TN beskattade räntorna och medgav avdrag för förvaltningskostnader med 100 kr. — Hos PN anförde föreningen att syftet hela tiden varit att tidningsutgivningen skulle vara vinstgivande och yrkade undanröjande. — PN: ej ändring, enär föreningens verksamhet icke var bedriven i vinstsyfte. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 28/5 1968.)

Anm.: Även för de tre följande åren redovisade föreningen än större belopp för förlusttäckning.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49

Värdeminskning av byggnad som uppförts under året

Ett försäkringsbolag hade vid 1961 års taxering yrkat avdrag för värdeminskning av en byggnad, som för år 1960 åsatts ett taxeringsvärde "i ofullbordat skick" av 1,2 milj. kr, med 1 % av byggnadskostnaderna på över 3 milj. kr och med 5 resp. 10 % av anskaffningsvärdet för inventarier i byggnaden. Då det inhämtats att byggnaden varit i bruk under endast ett kvartal medgavs värdeminskningsavdrag för byggnaden efter 0,6 % och för inventarierna efter yrkade procentsatser, allt beräknat för 1/4 år. (RR:s utslag den 27/8 1968.)

Fastighet uppförd innan ägaren startat byggnadsrörelse — omsättningstillgång?

Besvär av dödsboet efter byggmästaren N. angående N:s inkomsttaxering år 1962. — N., som bedrev yrkesmässig byggnadsverksamhet, hade i sina räkenskaper bland tillgångarna redovisat bl. a. fastigheten K. till dess taxeringsvärde vid rörelsens början. Fastigheten ingick emellertid inte i det lager av fastigheter i rörelsen vid beskattningsårets utgång som N. skrivit ner vid värdering i enlighet med RN:s anvisningar 1959 nr 2. Enligt N. hade fastigheten K. nämligen förvärvats och bebyggts av honom långt innan han startade rörelsen. — Samtliga instanser ansåg att, oavsett vad boet invänt därom, fastigheten K. fick anses ingå i rörelsen. (RR:s utslag den 27/8 1968.)

Anm.: Enligt 7 § bokföringslagen skall den bokföringspliktiges samtliga tillgångar, d. v. s. även tillgångar av privat natur, upptagas i rörelsens inventarium.

Styrelsearvoden — förtäckt utdelning?

Besvär av Aktiebolaget J. Bruk angående inkomsttaxering år 1961. — Bolaget, som drev jordbruk samt sågverks- och kraftstationsrörelse med en omsättning av 1,5 milj. kr, yrkade avdrag för arvoden till tre styrelseledamöter med 5.000+4.000+4.000 kr. Styrelseledamöterna representerade tre aktieägaregrupper som hade de flesta aktierna i bolaget. MKPN medgav avdrag med endast 2.000 +1.000+1.000 kr och betraktade resten som vinstutdelning. — KR: ej ändring. — Hos RR underströk bolaget att det inte var fråga om nominella styrelseplatser utan om en effektivt fungerande och arbetande styrelse. — RR medgav hela det yrkade avdraget. (RR:s utslag den 12/6 1968.)

Stiftelses hemortskommun

Besvär av Borås stad angående stiftelsen W:s minnesfonds taxering till kommunal inkomstskatt år 1961. – Stiftelsen hade tillkommit genom ett testamente av en person som varit verksam i Borås. Enligt testamentet skulle stiftelsens förmögenhet förvaltas av banks notariatavdelning i Borås. Avkastningen skulle emellertid disponeras av kyrkoherden i F:s församling för vissa ändamål vilka hade anknytning till församlingen. – TN och PN beskattade stiftelsen i Borås för inkomst och förmögenhet. – KR förklarade dock att, med hänsyn till de uppgifter som i testamentet tilllagts kyrkoherden i F:s församling, denne fick anses utgöra stiftelsens styrelse. Vid sådant förhållande fann KR jämlikt 66 § femte stycket KL att F:s kommun, där kyrkoherden i F:s församling var bosatt, var stiftelsens hemortskommun, och att stiftelsen förty skulle beskattas i F:s kommun. – RR: utan bifall. (RR:s utslag den 6/6 1968.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:49